

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz (przewodniczący)

SSN Agnieszka Piotrowska (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie ze skargi R.M.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem

Sądu Okręgowego w K. z dnia 31 marca 2003 r., sygn. akt II Ca (...)

wydanym w sprawie z wniosku J.W.S.

przy uczestnictwie M.M., R.M. i P. Spółki Akcyjnej w W. obecnie B. Spółka Akcyjna
z siedzibą w G.

o zmianę wpisu w księdze wieczystej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 26 października 2017 r.,

zażalenia skarżącej R.M.

na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 24 sierpnia 2016 r., sygn. akt II Ca (...),

1) oddała zażalenie

2) przyznaje ze środków Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w K.) na rzecz adw. P.B. kwotę 240 (dwieście czterdzieści) zł powiększoną o należny podatek od towarów i usług tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej R.M. z urzędu w postępowaniu zażaleniowym.

UZASADNIENIE

Prawomocnym postanowieniem z dnia 31 marca 2003 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił apelację R.M. wniesioną od postanowienia Sądu Rejonowego w O. z dnia 14 lutego 2003 r. wydanego w sprawie z wniosku J.W.S. z udziałem M.M., R.M. i P. S.A. w W. o wpis w księdze wieczystej. W dniu 19 sierpnia 2016 r. R.M. wniosła skargę o wznowienie tego postępowania podnosząc, że opisane wyżej postanowienie Sądu Okręgowego zostało oparte na kłamstwie niezawisłych sędziów, a więc na popełnionym przez nich przestępstwie.

Postanowieniem z dnia 24 sierpnia 2016 r. Sąd Okręgowy w K. odrzucił tę skargę jako wniesioną po upływie terminów wskazanych w art. 407 § 1 i art. 408 k.p.c., a nadto nie opartą na ustawowej podstawie wznowienia, o której mowa w art. 403 § 1 pkt 2 k.p.c. Skarżąca nie przedstawiła bowiem jakiegokolwiek dowodu wskazującego na to, że postanowienie zostało uzyskane za pomocą przestępstwa (art. 404 k.p.c.).

W zażaleniu na to postanowienie, R.M. zarzucając naruszenie art. 410 § 1 i 2 w związku z art. 403 § 1 pkt 2 k.p.c., wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu. W uzasadnieniu zarzuciła, że Sąd Okręgowy zaniechał wezwania jej do uzupełnienia skargi przez uprawdopodobnienie okoliczności uzasadniających wskazaną przez nią podstawę wznowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Niezależnie od oceny zarzutu zaniechania przeprowadzenia przez Sąd Okręgowy postępowania w przedmiocie uzupełnienia braków skargi należy wskazać, że zaskarżone postanowienie odpowiada prawu w świetle art. 408 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. w zw. z art. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy Kodeks cywilny (Dz. U. z 2017 r., poz. 187).

Stosownie do art. 408 k.p.c., po upływie lat pięciu od uprawomocnienia się wyroku (odpowiednio postanowienia orzekającego co do istoty sprawy w postępowaniu nieprocesowym) nie można żądać wznowienia, z wyjątkiem wypadku, gdy strona była pozbawiona możliwości działania lub nie była należycie reprezentowana. Objęte skargą postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z jest prawomocne od 31 marca 2003 r., stąd pięcioletni termin, o którym mowa w przytoczonym przepisie, upłynął przed złożeniem skargi o wznowienie postępowania; nie wystąpiły przy tym okoliczności, o których mowa w art. 408 *in fine* k.p.c.

Zgodnie z art. 410 § 1 k.p.c., sąd odrzuca skargę wniesioną po upływie przepisane terminu, stąd zażalenie jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.). O wynagrodzeniu należnym pełnomocnikowi reprezentującego skarżącą z urzędu orzeczono stosownie do § 11 pkt 5 w zw. z § 16 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1801).